

ת"פ 30668/12-15 - מדינת ישראל נגד ו ב ש

בית משפט השלום בראשון לציון

21 אפריל 2016

ת"פ 30668-12-15 מדינת ישראל נ' ב
ש(עציר)

מת 30679-12-15

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
ו ב ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד ירון פורר

גזר דין

רקע.

הנאשם הורשע, על פי הודאתו אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות שני כתבי אישום:

תיק 30668-12-15:

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע לפיכך בעבירה של היזק במזיד לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין") ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין. ואלה העובדות בהן הודה הנאשם: ביום 10.12.15, בשעה 02:32 או בסמוך לכך, נסעו המתלוננת, בת זוגו לשעבר של הנאשם בתקופה שעד כשלושה שבועות עובר ליום 10.12.15, וה, אחותה של המתלוננת, בכלי רכב מסוג ניסן שמספרו 51-738-69 ברחוב הרצל לכיוון דרום בעיר ראשון לציון. אותה עת, הנאשם נסע אחריהן בכלי רכב מסוג וולוו. עת הגיעו שני כלי הרכב למופע אור אדום ברמזור בפינת הרחובות הרצל ורוטשילד, נעצרה המתלוננת והמשיב יצא ממכונית הוולוו וניפץ באמצעות ידיו את חלון הנהג באמצעות אגרופיו. כתוצאה מהמתואר, ניתזו שברי זכוכית החלון על המתלוננת וה, והאחרונה אף נחבלה באופן שגרם לה פצע מדמם בארובת עין שמאל. במעשיו אלה, פגע הנאשם

עמוד 1

במזיד ברכוש או בחלק ממנו ותקף את הודיה שלא כדין וללא הסכמתה וגרם לה בכך חבלה של ממש.

תיק 60880-12-15:

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע לפיכך בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, ביום 15.12.12 הורה כב' השופט קלייטמן בתיק מ"ת 30679-12-15 בבית משפט השלום בראשון לציון, בין היתר, כי הנאשם ישוחרר למעצר בית מלא בדירת אביו ברחוב ששת הימים 32 בעיר רחובות (להלן - "ההוראה החוקית"). ביום 27.12.15, בשעה 17:34 או בסמוך לכך, ברחוב דגניה בעיר נתניה, נסע הנאשם כאשר הוא ישוב במושב שליד הנהג, בכלי רכב מסוג וולוו שמספרו 73-753-10 ולידו אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, וזאת בניגוד להוראה החוקית. במעשיו אליו, הפר הנאשם הוראה שניתנה כשורה מאת בית המשפט.

הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית, והצדדים הודיעו כי יטענו לעונש באופן "חופשי" תוך שהתביעה הצהירה כי עמדתה העונשית היא למאסר בפועל ממש.

הכרעת הדין ניתנה ביום 15.3.16 ובהחלטתי מאותו היום נעתרתי לבקשת בא כוח הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה מאת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. חוות הדעת התקבלה ולפיה הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

ביום 18.4.16 הוגשו ראיות לעונש והצדדים והצדדים טענו טיעוניהם לעניין זה.

ראיות לעונש.

מטעם המאשימה הוגש גיליון רישום פלילי (סומן טל/2), גזרי דין בתיק פלילי 43784-05-12 ובתיק פלילי 45894-05-11 במסגרתם הוטלו על הנאשם מאסרים על תנאי (סומנו טל/3 ו- טל/4) וכן תמונת הנזק שנגרם לנפגעת העבירה (סומן טל/5).

מטעם הנאשם העידה המתלוננת וכן הוצג מכתב החתום על ידי נפגעת העבירה אחותה, הגב' הודיה מנחם (סומן טל/1).

טיעוני בא כוח המאשימה לעונש.

בא כוח המאשימה עתר להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, וכן להפעיל נגדו את שני המאסרים המותנים במצטבר ולחייבו בפיצוי המתלוננת. לשיטתו מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות של תקיפה הגורמת חבלה של

ממש ושל היזק לרכוש במזיד נע בין 6 חודשי מאסר שיכול יורצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם את העבירה של הפרת הוראה חוקית נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בטיעוני ציין את נסיבות ביצוע העבירות נשוא כל אחד מהאישומים וטען כי חלקו של הנאשם בהם הוא יחידי ועיקרי. באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית טען כי חומרתה מתבטאת בכך שהנאשם ביצע את העבירה 12 ימים לאחר שניתנה ההחלטה השיפוטית שהורתה על שחרורו למעצר בית. כמו כן טען כי עברו הפלילי של הנאשם מכביד הכולל, בין היתר, הרשעה בעבירות של סיוע לכניסה למקום מגורים, הפרת הוראה חוקית משנת 2013, סיוע לגניבה והתפרצות למקום מגורים משנת 2010, שוד מזוין משנת 2004, אשר בגינם ריצה הנאשם בעבר עונשי מאסר ממושכים. בא כוח המאשימה טען כי הנאשם אינו מורתע אף כשחבר המאסרים המותנים מונפת מעל ראשו והעז לבצע את מעשי העבירות. על כן סבור הוא כי קיים צורך להשית על הנאשם ענישה משמעותית, אפקטיבית והרתעתית, וכי אין כל מקום לשקול שיקולי שיקום וטיפול. בא כוח המאשימה איזכר בטיעוניו פסיקה אשר לטענתו תומכת בעמדתו העונשית. בתוך כך צוין רע"פ 8176/12 **ראהב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], שם בית המשפט העליון לא התערב בעונש שהושת על המבקש אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, בעבירה של היזק לרכוש במזיד ובעבירה של אימים והוא 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לאחר שהופעל מאסר על תנאי, עפ"ג 21263-06-15 (מחוזי חיפה) **דר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], שם נדחה ערעור על גזר דין שניתן כנגד נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד אשר עונשו הועמד על 21 חודשי מאסר בפועל בנוסף על מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים, עפ"ג 50169-11-10 **סרגיסן נ' מדינת ישראל** [ניתן ביום 25.1.11], שם נדחה ערעור על עונשו של המערער אשר נידון ל- 14 חודשי מאסר בפועל ו- 9 חודשי מאסר על תנאי לאחר שהורשע בעבירות של אימים, היזק לרכוש בזדון ותקיפה סתם של בת זוג, ת"פ 48125-01-12 (שלום כ"ס) **מדינת ישראל נ ג דשטיין** [פורסם בנבו], שם נגזר עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש ל- 12 חודשי מאסר בפועל, ת"פ 1157-09 (שלום ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' אל עביד** [פורסם בנבו], שם נגזר עונשו של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש ל- 11 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני בא כוח הנאשם לעונש.

בא כוח הנאשם ביקש להתחשב בנאשם ולהשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בטיעוניו ביקש להתחשב בכך שהנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו ופיצה את המתלוננת וכן בדברי המתלוננת. כמו כן טען כי נסיבות ביצוע העבירות אינן מעידות על אלימות חמורה ועל בריונות כטענת בא כוח המאשימה. לטענתו הנאשם אמנם הכה בחלום הזכוכית ברכב אולם לא יכול היה לצפות כי החלון יתפץ ויפגע ביושבי הרכב. לטענתו הנאשם לא התכוון להזיק לחלון אלא כוונתו הייתה לשוחח עם המתלוננת ולהסביר לה פשר הימצאות הנשים שהיו עמו ברכב. על כן טען כי כתב האישום תוקן לעבירה של היזק במזיד לרכוש תחת חבלה במזיד ברכב מתוך הבנת התביעה כי אין מדובר במעשים חמורים. כמו כן ובעניין העבירה של הפרת הוראה חוקית טען כי יש להתחשב בכך כי בגין הפרת תנאי מעצר הבית נעצר הנאשם לחודש וחמישה ימים והוא נתון במעצר באיזוק אלקטרוני במשך שלושה חודשים.

דברי הנאשם.

הנאשם טען כי ברצונו לחזור לתלם ולהמשיך לעבוד בעסק אותו פתח בשוק הכרמל. לטענתו יוכל לשלב עבודות שירות עם עיסוקו הנוכחי בכך ששותפו יעבוד בעסק בשעות הבוקר.

עמוד 3

דין והכרעה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין המתווה את הליך גזירת עונשו של נאשם, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לכל אחד מן האירועים נשוא כל אחד מכתבי האישום. קביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה ובהתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בעניין האישום נשוא תיק 30668-12-15 - המדובר בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירה של היזק במזיד לרכוש. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות אלה על ידי הנאשם הם פגיעה בשלמות גופן של המתלוננת ואחותה, בביטחון האישי, בשלוות נפשם וברכושן. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, מתוך עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם עולה כי הנאשם נסע ברכבו לאחר הרכב בו נסעו המתלוננת, אשר כאמור בכתב האישום, הייתה בת זוגו עד שלושה שבועות עובר למועד ביצוע העבירות, ביחד עם אחותה וכשעצרו בשל מופע אדום ברמזור יצא הנאשם מרכבו וניפץ באמצעות אגרופיו את זכוכית חלון הנהג. כתוצאה מכך ניתזו שברי זכוכית החלון על המתלוננת ועל אחותה שישבה לידה, וגרמו לפצע בארובת העין של האחרונה אשר הצריך טיפול רפואי. הנאשם טען כי לא התכוון לנפץ את זגוגית חלון הרכב וכי מטרתו הייתה לזכות בתשומת ליבה של המתלוננת ולשוחח עמה. כאן המקום להדגיש משום חשיבות העניין עדותה של המתלוננת. המתלוננת העידה ועדותה, בעניין נסיבות האירוע, אמינה עלי ביותר. המתלוננת תמכה בטענת הנאשם כי למעשיו לא נלוותה כוונה ישירה לבצע תקיפה ולגרום נזק לגוף ולרכוש. בעדותה מסרה כי עובר למועד האירוע ולאחר שהייתה מאורסת לנאשם החליטה להיפרד ממנו אלא שנותרו עדיין רגשות כלפי הנאשם. במועד האירוע נהגה ברכב השייך להוריה והבחינה בנאשם נוסע ברכבו יחד עם נשים. המתלוננת כעסה על כך שתקופה קצרה לאחר שנפרדו מצא הנאשם זוגיות חדשה, כך לסברתה. לדבריה נסעה אחרי רכב הנאשם תוך שהיא מהבהבת עם אורות רכבה. המתלוננת והנאשם עצרו את רכבם בצד הדרך. לדברי המתלוננת, הנאשם הבחין כי היא נסערת מהמצב וניסה לדבר עמה, אולם המתלוננת סגרה את חלון הרכב. הנאשם ביקש כי תפתח את החלון ובעודו דופק על החלון, התנפצה זגוגיתו. המתלוננת טענה כי המדובר ברכב ישן. בהתחשב בכל אלה, ובנסיבות הללו, אני סבור כי אין מדובר באירוע המשקף מעשי אלימות ברף חומרה גבוה. אמנם לצורך הרשעת הנאשם בעבירות האלימות שביצע כנגד גוף וכנגד רכוש אין צורך בכוונה אלא די כי אדם מודע לתוצאות הטבעיות של מעשיו. אכן, הנאשם הודה במעשיו ומן הסתם גם בביצוע העבירות, אלא שאני סבור כי בנסיבות המקרה מדובר במעשים שעל גבול אי הפליליות. אין להתעלם מהקשרם של המעשים ויש לבחון את חומרתם בשים לב להקשר הנסיבתי והתוצאתי. כאן המקום לחזור ולהדגיש באשר לנסיבות המקרה. אכן, כתוצאה מהנזק שגרם הנאשם לשמשת הרכב, ניתזו רסיסי זכוכית לעבר אחות המתלוננת וגרמו לה לחבלות. אלא שברור הוא שתוצאת המעשה אין בה כדי להצביע על חומרתו. בחינת הנסיבות מלמדת כי אין מדובר במעשי עבירה שנעשו באופן מתוכנן כדי לגרום לחבלות גוף, ואף הנזק שנגרם בעטיים, כפי העולה מראיות שהוצגו לפני, אינו נזק חמור.

קביעת מתחם העונש ההולם קשור קשר בל ינותק מן הנסיבות הקשורות בביצוע המעשים. אכן, מדיניות הענישה הנוהגת מחייבת נקיטה באמצעים עונשיים מוחשיים על מנת להוקיע תופעות של אלימות באשר הן, אלא שכאמור המבחן החשוב והמהותי הוא בחינת נסיבות המקרה. לפיכך, אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפני נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל ואף כי איני נוטה לקבוע מספרי חודשים אומר כי עד כדי 12 חודשים.

כאשר בתווך מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות.

בעניין האישום נשוא תיק 60880-12-15 - המדובר בעבירה של הפרת הוראה חוקית. הערך החברתי הנפגע בגין עבירה זו הוא שמירת הסדר הציבורי והגנה על עקרון שלטון החוק והמשפט וכיבודם. על פי עובדות כתב האישום, 12 ימים לאחר שניתנה החלטה המורה על שחרורו של הנאשם למעצר בית בבית אביו ברחובות, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בעת שנמצא נוסע ברכב בנתניה. מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן בעבירה שביצע הנאשם הינה בינונית. ההוראה על מעצרו של הנאשם בתנאי מעצר בית מלא בבית אביו ברחובות נועדה אמנם לאיין את מסוכנותו כלפי המתלוננת, אולם הפרתה לא נעשתה בנסיבות שיש בהן לסכן את המתלוננת או כדי לעבור עבירה. כמו כן, בבחינת נסיבות שאינן קשורות בעבירה, תוצאת מעשהו זה של הנאשם הייתה קשה. ערובה כספית שהופקדה כדי שחרורו מן המעצר, חולטה, והנאשם נעצר למשך חודש וחמישה ימים. אחר כך שהה במעצר באיזוק אלקטרוני במשך כ- 3 חודשים. בהתחשב בכך ובמדיניות הענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של מספר חודשים בודדים.

אכן, מדובר בשני אירועים שונים מבחינת מועד ביצועם, אלא שאני מוצא קשר ישיר בין העבירות שביצע הנאשם בשני האישומים. האישום השני של הפרת ההוראה החוקית, בא כתוצאה מהפרת תנאי שחרור הנאשם לאחר ביצוע העבירות שבאישום הראשון. אני מוצא לקבוע מתחם עונש הולם על פי מכלול הנסיבות של שני האישומים. המתחם לפי דעתי, ובשים לב לכך, שאני סבור כי נסיבות המקרה אינן חמורות כפי שסבורה התביעה, תחילתו במאסר על תנאי עד כדי מאסר בפועל למשך 12 חודשים ובתווך ממילא עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

באשר לעונש הראוי לנאשם, אני מוצא לנכון לגזור עונש כולל, ובתוך כך עלי להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם, יליד 1986, כבן 30 כיום, הודה בביצוע מעשי העבירה, פיצה את המתלוננת עבור הוצאות התשלום בגין פינוי באמבולנס, ובכך יש ללמד כי הוא נוטל אחריות על מעשיו ומתחרט עליהם. הנאשם טען כי מאז הרשעתו האחרונה, בשנת 2013, עושה הוא מאמצים לשוב למוטב ולאחרונה אף הקים עסק למכירת בגדים בשוק הכרמל. המתלוננת ביקשה להתחשב בנאשם ולאפשר לו לשמור על מסלול החיים התקין בו בחר בשנה האחרונה. אחותה של המתלוננת אשר נפגעה ממעשי התקיפה של הנאשם שיגרה מכתב בו ביקשה להקל עם הנאשם.

לנאשם עבר פלילי. מתוך גיליון הרישום הפלילי עולה כי לחובתו 6 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה בהן משנת 2013 בגין עבירה של סיוע לכניסה למגורים לבצע עבירה. כמו כן רשומה לחובת הנאשם הרשעה בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית משנת 2013, הרשעה בגין עבירה של גניבה ועבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים לבצע עבירה משנת 2010, והרשעות נוספות לרבות בגין שוד מזוין לפני שנים רבות - בשנים 2004-2005.

כמו כן יש להתחשב בתקופה בה שהה הנאשם במעצר עד תום ההליכים החל מיום 15.12.15, תחילה בתנאי מעצר בית ובהמשך בתנאי איזוק אלקטרוני. כאן המקום להעיר כפי שיפורט להלן, איני מורה על ניכוי ימי מעצרו של הנאשם,

לרבות ימי המעצר באיזוק אלקטרוני, אך לוקח אני בחשבון במכלול השיקולים לעונש, נסיבות אלה של מעצר הנאשם, בדרך אל קביעת עונשו ההולם, לטעמי.

בהתחשב בכל אלה השיקולים ותוך עריכת איזון ראוי ביניהם, אני סבור כי העונש המתאים לנאשם הוא עונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. הנאשם טען לפני כי ברצונו לשקם חייו ולהמשיך לנהל חייו במסלול תקין. על אף עברו הפלילי אני מוצא לבוא לקראתו באופן בו עונש המאסר שיוטל עליו לא ירוצה מאחורי סורג וברית, אלא בעבודות שירות לפי שיש בעונש כאמור להלום את חומרת המעשים בנסיבותיהם ואף לאפשר לנאשם להמשיך ולהחזיר את חייו למסלול תקין.

ואלה העונשים אשר אני משית על הנאשם:

6 חודשי מאסר בפועל.

למען הסר ספק יודגש כי מתקופה זו לא תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם לרבות באיזוק אלקטרוני. בעניין אי ניכוי ימי המעצר תחת פיקוח אלקטרוני אפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון שניתן אתמול בע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 20.4.16] ובמיוחד לסעיף 33 לפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן.

אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי למשך 4 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 45894-05-11.

אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי למשך 6 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 43784-05-12.

המאסרים הללו ירוצו בחופף באופן שתקופת המאסר הכוללת הינה למשך 6 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם, הוא יודע פרטיה לרבות מועד תחילת העבודות - 18.5.16.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה של אלימות פיזית כלפי אדם כמו גם עבירה של גרימת נזק לרכוש והפרת הוראה חוקית.

קנס בסך 1000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1/7/2016.

ככל שהנאשם או מי מטעמו סכום כסף כערובה לשחרורו בתיק מ"ת 30679-12-15 - הרי סכום הקנס ישולם מתוך ההפקדה ויתרת הסכום תוחזר כדקלמן: סך 2,000 ₪ לידי עו"ד ירון פורר וסך 1,000 ₪ לאדם שהפקיד ההפקדה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות בשב"ס.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ו, 21/04/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אכן ככל שבדעת התביעה להגיש ערעור על גזר הדין ממילא יש די והותר זמן להגשת הערעור עד תחילת העבודות.

אשר על כן מיותרת לחלוטין בקשת התביעה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בעבודות שרות.

ככל שיוגש ערעור מן הסתם תוגש בקשה לעיכוב ביצוע לערכאת הערעור.

למען הסר ספק, משהסתיים משפטו של הנאשם מתבטלים תנאי שחרורו לרבות ובמיוחד תנאי המעצר באיזוק

אלקטרוני.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ו, 21/04/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי